

[Anders Andersen.]

neopsparings- og selvpensioneringskontrakter, som stiftes i banker og sparekasser, kan man længere trække fra i indtægten.

Man stiller altså disse folk, der forsøger at sikre sig selv, fordi de måske ikke har de samme sikre muligheder som mange andre borgere her i landet, vanskeligere, man stiller dem ugunstigt i forhold til mange andre.

Jeg tror, at ministeren har opfattet, at de bemærkninger, jeg her har fremført, ikke kan nå frem til nogen positiv konklusion. Hvis tiden havde tilladt det, kunne der nævnes mange andre ting, men vi vil fra venstres side vende os så stærkt, vi kan, imod det forslag. Vi betragter det som en urimelig behandling af borgere i det danske samfund, hvor man griber ind i det livsmønster, de har planlagt under den gældende skattelovgivning.

**Kirsten Jacobsen (FP):**

Når folketinget er blevet præsenteret for dette lovforslag, så må man konstatere, at det jo i hvert fald ikke er mod, skatte- og afgiftsministeren mangler, men nok snarere en evne til at kende sin egen begrænsning.

Skatte- og afgiftsministeren foreslår i dette lovforslag, at man fremover skal kunne skille renter af erhvervsmæssig gæld og renter af privat gæld. Alle ekspertudvalg, som hidtil har været nedsat for at finde ud af, om det kunne lade sig gøre, har konstateret, at det ikke er praktisk gennemførligt. Jeg ved ikke, hvor mange rapporter man er blevet præsenteret for her i folketinget, som alle har konkluderet på nøjagtig den samme måde.

Boligforligspartierne har jo også selv erkendt — deriblandt også skatte- og afgiftsministeren — at en afvikling af de eksisterende regler for beskatning af indehavere af ejerboliger ikke kan lade sig gøre. Når det ikke har været muligt, så skyldes det jo også, at de samme forligspartier har erkendt det. Det står nemlig i boligforligets pkt. 1:

„De 6 partier er enige om, at der fra 1. januar 1976 skal indledes en afvikling af de eksisterende regler for beskatning af indehavere af ejerboliger.“

Og i pkt. 8 står der:

„Såfremt afviklingen af de eksisterende skatteregler mod forventning ikke kan indledes i skatteåret 1976, er partierne enige

om, at lejeværdien for det eller de efterfølgende år fastsættes efter følgende regler . . . .“

Da man allerede har taget disse regler i anvendelse, så må det jo betyde, at man har erkendt, at det ikke kunne lade sig gøre at skille den erhvervsmæssige og den private gæld fra hinanden.

Alligevel springer skatte- og afgiftsministeren ud på det dybe vand med begge ben, og om det, ingen andre har fundet var gennemførligt, slår han ud med en flot håndbevægelse og siger: naturligvis kan det lade sig gøre. Han kommer blot ikke med én eneste løsning på, hvordan han har tænkt sig at det skulle gennemføres, bortset fra nogle spredte bemærkninger hist og her om, at det i begyndelsen vil være svært, og at man i de første år vil få store udgifter. Han indrømmer da også, at man som følge af forslaget nok vil få en del klagesager. Jeg tror nok, det dér med en del klagesager er mildt sagt noget underdrevet.

Han siger også i en sætning, at man for erhvervsmæssige skatteydere må have en formodningsregel. Jeg vil gerne spørge skatte- og afgiftsministeren, hvad den formodningsregel er, hvad den går ud på. I den næste sætning siger han, at disse formodningsregler vil give et mindre rigtigt resultat. Er det en måde at lave skattelovgivning på, at man på forhånd ved, det vil give et mindre rigtigt resultat?

Hvis skatte- og afgiftsministeren har fremsat det her forslag med en seriøs baggrund og han er parat til at føre det ud i livet og tage de konsekvenser, som det måtte medføre, så tror jeg ærlig talt, at man må sætte et meget stort spørgsmålstegn overhovedet ved skatte- og afgiftsministerens faglige duelighed.

Hvis han derimod har fremsat forslaget som et politisk paradeforslag for at berolige sin egen venstrefløj, efter at man har været med til at lave en udvidet adgang til udstykning i ejerlejligheder, ja, så er skaderne ikke så store, for så er det jo kun folketingets og skatte- og afgiftsudvalgets tid, ministeren spilder, samtidig med at han demonstrerer, at den socialistiske fane stadig væk er rød, selv om det kun er ude i kanten efterhånden.

Men risikoen for at få dette forslag vedtaget kan jo også på forhånd beregnes til at